

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De resurrectione Christi, Sermo LXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

munus est: cùm humana sapimus, cæcamur ex nobis. Sic beatus Petrus Christum, dum Dei filium confite-
Mat. 16.
 tur, patre reuelante, cognoscit: cum negat Christum, carnis sentit & patitur cæcitatem. Inter hæc Iudæi crima, aut male emūt sua, aut distrahunt peius aliena, dum peccata taxāt precio, dū pecunia pensant & cōpensant delicta; dum in sceleribus suis fundunt, quod toto scelere congregauerunt. Sic Iudam comparant traditorem domini sui, & precio redemptoris mundi sanguinem pensant; sic aperti sepulchri fidem claudunt fæculo, ut negandæ resurrectionis crimen nummis criminum mercarentur. Pecuniam, inquit, copiosam dederunt militibus, dicentes: Dicite, quia discipuli eius venerunt nocte, & furati sunt eum, nobis dormientibus, & si hoc Praeses audierit, nos suadebimus ei: & securos vos faciemus. At illi accepta pecunia fecerunt sicut erant edociti: & diffamatum est verbum istud apud Iudæos usque in hodiernum diem. Apud Iudæos, nunquid apud Christianos? Iudæe, quod tu in Iudæa obscurabas auro, fide toto claruit & eduxit in mundo: discipuli receperunt, non furati sunt Christum: tu perfidiam comparasti, sed non furatus es veritatem: Iudæe, resurrexit Christus, tu pecuniam perdidisti. Sanguis eius super nos, & super filios nostros. Iudæe, Christus viuit: u, & te, & tuos posteros occidisti.

De resurrectione Christi, Sermo LXXVII.

PLenum satis & perfectæ deuotionis indicium, quod tempore passionis rora creatori suo compatitur creatura. Quæ caro terra tremente non tremit, quæ mens non torpuit, quod ingenium nō defecit cùm sol ante tempus occidit, lux refugit? Denique fratres, & nostra occubuere tunc viscera, sensus est commortuus, sermo noster suo est conseptus authori,

authori, ut eius totam nunc suscitaretur ad gloriam. Ista extitit silentij mei causa: ista debiti mei deuota dilatio fuit. Nec mirum fratres, si prouide sermo meus toto affectionis obsequio ad inferos etiā suum securus est largitorem? quia sine ipso vobis talibus, ac tāris creditoribus quod redderem non habebam, quod si cupidus aliquis, & auditus exactor de solutionis tarditate conqueritur, calumniam temporis nobis defistat inferre, quia diues dominus meus multiplicem fœnoris ipsius auget & repensat usuram. Absoluat ergo nos iam Euangelicæ larga lectionis humanitas, quos officij necessitas hoc tan-

Mar. 28. tum deduxit, & addixit ad debitum. *Vespera, inquit, sabbathi quæ lucefecit in prima sabbathi.* In domino resurgente non humanæ solum conuersum est ius naturæ, sed etiam ipse creaturæ ordo insigniter est mutatus. *Vespera sabbathi quæ lucefecit.* Ecce, domino resurgente, non tenebrescit vespera, sed lucescit, & sit lucis exordium, quod principium noctis esse consueuerat. *Vespera sabbathi quæ lucefecit in prima sabbathi.* Sicut mortalitas in immortalitatem, corruptio in incorruptionem, caro in Deum, ita tenebrae transferuntur in lucem: ut se nox ipsa taliter non periisse gaudeat: sed esse mutata, quæ obscuritate magis, quam tēpore sic defecit, quæ interualla, quæ vicē suę felicius perdidit feruitutis, ut in perpetuę lucis, profluere & erūperet libertatē, dicēte Propheta. Et nox

Psal. 138 illuminatio mea in deliciis meis. *Vespera quæ lucefecit in prima sabbathi.* Sabbathum secundarium se lætatur effectum, quod iussione legis torpebat in otio & per diei dominici primatū in diuinæ virtutis opera mirabiliter excitatur, quod Iudaicæ observationis inertia à virtute salutari reddebat extraneum, dicēte domino: Non licet sabbathis ægris curā, afflictis opem, cæcis.

Lue. 6.

cæcis visum, vitam mortuis condonare? & interpre-
tando taliter à Deo diem sabbathi sanctæ legis stu-
diis deputatum, miseræ tantum ventris addixerat
seruituti. *Vespera sabbathi quæ lucebat in prima sabbati,*
venit Maria Magdalena, & altera Maria. Vna ve-
nit nomine, quæ nunc alia legitur in diuersa persona.
Venit Maria & alia Maria. Quo & vna in duabus no-
minis vnitatis figuraret: & mutata in fœminam diuer-
sitas panderet personarum: venit enim, non venerūt,
& cum dicit alia, in vtraque eandem mystico designat affatu, vt aliam venisse ante fidem, aliam post fidem reddituram esse monstraret. Venit mulier, sed
redit Maria: venit quæ intulit morteim, redit quæ ge-
nuit vitam: venit Adam quæ deduxit ad inferos, redit
quæ ab inferis Christum recepit. Venit Maria & alia
*Maria. Quare: *Videre sepulchrum, & non CHRISTVM**
quærere; tantum videre sepulchrum, reatus sui ti-
tulum, facinoris sui triste documentum, suæ cum dia-
bolo præsumptionis, sui quæstus ferale commer-
cium, vt inde recuperaret fidem vnde perpetuum
suæ præuaricationis sui sustinebat opprobrium. Et
ecce terræmotus factus est magnus. Si sic terra tremuit
cum suorum dominus resurgit ad veniam, quemadmodum contramiscet, cum noxiorum consurget ad
pœnam? dicente Propheta: Terra tremuit, & quiet-
uit, cum resurgeret in iudicium Deus. Et quæ cō-
serui, hoc est angeli, præsentiam sustinere non va-
luit, quemadmodum Deum iudicem sustinebit? Ec-
ce hisdem lineis quibus perierat salus humana, re-
paratur. Prima ad perfidiam mulier, prima pro-
curator ad fidem: prima currit ad interemptorem
mortis, quæ prima cucurrit ad mortis autho-
rem: prima audit ab angelo, quæ prima cum diabo-
lo fuerat collocuta. Angelus domini descendit de cœlo,

Psal. 75.

¶ acce

& accedens reuolutus lapidem, & sedebat super eum.
Non ut conferret resurrectionem tali operatione,
sed ut proderet, dicente domino: Potestatem ha-

Iean. 20. beo ponendi animam meam & potestatem habeo

iterum sumendi eam. Nobis clausa aperit, nobis oc-
cultus referat, nec authorē suum qui iam non erat in
sepulchro educit ad lucem, sed conseruos suos qui
positi erant in dubitationis obscuro, ad fidem re-
surrectionis adducit, ipso attestante, cum dicit: Non
est hic surrexit: Reuolutus lapidem, & sedebat super eum.
Quare non voluit, sed reuolutus? Ut quem perfidia
Phariseorum ad offensam voluerat, & scandalum,
angelus ad fidem reuolueret, & salutem, dicente Pro-
pheta: Ecce pono in Sion lapidem offensionis, & pe-
trā scādali. Reuolutus ergo lapis, ut euolueret mor-
tem, qui vitam clauerat aduolutus, dicente scriptu-
ra: Videbitis vitam vestram pendentem coram ocu-
lis vestris, & non credetis. *Et sedebat super eum.* Non
laſſitudinem recreans, sed sacri & vitalis sepulchri
sc̄ esse pr̄sidem sic demonstrans, & destruetam esse
mortem cœlestis minister officij tali sessionis suæ
declarabat indicio: & esse Deū qui passus est, Deum
qui intra nostri corporis est receptus angustias, Deū
quem habitu superno sic residens testabatur asser-
tor: & quid plura fratres: sedet, quia ab illo tam
venerabili sepulchro nunquam angelus recedit. *Pr̄*
timore autem eius exterriti sunt custodes: & facti sunt
sicut mortui. Quos proſternit terror noxios, ad
conſcios mox recurrit. Sic, sic innocui cum resur-
gent, terror, & mors iniustos, & impios possidebit.
Erat autem aspectus eius, sicut fulgur, & vestimenta eius
sicut nix. Quid facit vestis ubi nulla est nuditas?
quid indumentum ubi tegendi necessitas non habe-
tur? Sed angelus, fratres, nostrum habitum, nostram
formam

Esa. 8.

¶ 28.

Rom. 9.

Dehs. 28.

formam, nostram similitudinem, in resurrectione taliter præfigurat, vbi homo ipsa corporis sui claritate restituitur, dicente domino: Tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno patris eorum. *Respondens autem angelus, dixit mulieribus: Nolite timere Mat. 13.*
Vos, scio enim quod Iesum, qui crucifixus est, queritis. Adhuc crucifixum & mortuum requirebant: quarum fidem saeva Passionis procolla turbauerat, & tentationis eas ita pôdus incuruauerat, ut cœli dominum adhuc quererent in sepulchro. Non est hic. Secundum id quod in lo. o extirrit: hic est autem, per hoc quod ubique est, & loci capacitate non clauditur. Venite, videte locum, vbi positus erat dominus. Mulieres vocat angelus ad videndum, ut sacri corporis locus mundaret oculos, quos diabolo clauiente vetitæ arboreis macularat aspectus. Ingressiuntur sepulchrum, ut consepulta domino totam fidei resurgerent in salutem: Si complantati sumus similitudinis mortis eius, simul & resurrectionis erimus. *Euntes dicite discipulis eius. Reuertere ad virum mulier iam sanata, & suade fidem quæ perfidiam suasisti: refer homini dominicæ resurrectionis indicium, cui ante temptationis & ruinæ consilium detulisti.*

Rom. 6.

*De septima Christi manifestatione facta discipulis
ad mare Tiberiadis. Sermo LXXVIII.*

POst illam terris in expertem, tremendam cœlis, inauditam sæculis, inferis non ferendam tempestatem dominicæ passionis, venit ad mare dominus, & discipulos suos nocturnis in tenebris reperi: fluctuantes: fugiente enim Sole quid de splendore lunari: quid de stellis ad noctis potuit solatium remanere: Erat enim una terra, & confusa caligo, quæ non solum visum corporis, sed ipsu mêtis cœcabat obtutu.

S

ncc